

Jó itt nekünk, az egri Bazilikában, e szent helyen. Jó itt nekünk, mert itt Isten tenyerén vagyunk, kegyelmének trónusa előtt állunk. Különösen jó itt nekünk, mert együtt vagyunk, együtt, hogy ünnepeljük egyik testvérünket, Buda Péter ezüstmisés barátunk urunkat. Az ezüstmise ugyan úgy a legszentebb áldozat bemutatása, mint bármelyik szentmise, de egyben jó alkalom arra, hogy megköszönjük az elmúlt huszonöt esztendő, hálát adjunk a Jó Istennek a gondviseléséért és elgondolkodjunk a papi hivatás lényegéről. Hogy miért tartozik köszönettel Teremtőjének rektor úr, Testületünk vicekapitánya, azt Ő nálam jobban tudja. Én csak érzem Isten őt körülvevő szeretetét, érzem, hogy az Úr kiválasztotta, elhívta, lefoglalta magának. Lefoglalta, mikor 1992. július 11-én, pappá szentelésekor a püspök atya a kezét a fejére tette.

Az a kéz már nem a püspök keze volt, hanem Istené. Ő érintette meg és a fülébe súgta, szívébe véste, enyém vagy. Az isteni „enyém vagy” kijelentés nem a birtoklási vágy kifejezése, hanem a végtelen, önfeláldozó szeretet megnyilvánulása. Azé a szeretet, mely saját fiát áldozatul adta, hogy mi élhessünk. Péter atyát akkor, ott ez a szeretett érintette meg. Ez a szeretet küldte 1992-ben Rómába, hogy tanuljon, 1994-ben Erdőtelekre, majd Egerbe a Jézus Szíve plébániára káplának. 1995-től a Hittudományi Főiskola teológia tanára, 96-tól 2002-ig az Érseki Papnevelő Intézet prefektusa. Aztán plébános Szalókon, Baktán és Egerben rövid megszakítással, melyet az Érsekségen töltött. Ma főszékesegyházi kanonok, az Érseki Papnevelő Intézet rektora és nem utolsó sorban a Fertálymesteri Testület vicekapitánya. A Testületben Ő felelős a lelkekért, az Ő feladata Isten végtelen szeretetének közvetítése, a nagysuttogókon való tanítás.

Huszonöt év. Milyen sok és milyen kevés. Ha most kellene kezdeni, azt mondanám sok, nagyon sok, ám visszatekintve bizony nyúlfarknyinak tűnik. Ennyi idő után azonban már érdemes megállni, félre tenni a minden napok gondját, baját, számot vetni magunkkal. Hogyan sáfárok a rám bízott talentumokkal. Megértettem-e, mi dolgom a világban, mi a Teremtő terve velem. Tettem-e, mit tennem kellett, Isten dicsőségét szolgáltam vagy néha-néha a magam kedvében serénykedtem. Hogyan szerettem Istent? Uram! Uram: kiabáltam vagy a parancsok szerint éltem. Szerettem-e felebarátomat... és ellenségeimet?

Megannyi kérdés, melyre csak a szívünkkel tudunk válaszolni. A szívünkkel, mely békességes, ha Krisztus igáját és terhet hordozzuk minden gondolatunkkal, érzésünkkel, tettünkkel, ha Krisztust követjük, aki az út, az igazság és az élet. Azonban felettébb háborgó, félelmekkel teli, görcsösen szorongató, ha erről az útról letérünk. Ha számot vetsz eddigi életeddel, vizsgálj a szíved állapotát. Ha vasmarok szorítja, ideje bocsánatot kérned, őszintén, nyíltan, szeretettel. Majd adj hálát a végtelenül türelmes, szerető Istednek, hogy nem csak hétszer, de hetvenhétszer megbocsátott. Vedd észre, hogy te vagy a szeretett ember, hogy Isten szeret téged, fontos vagy neki, szüksége van rád.

Kedves vicekapitány barátunk urunk ilyen szeretett tanítvány. Nem csak Isten által szeretett, hanem a Testület által is. Bevallom, mikor megismertem engem Szent Ferencre emlékeztetett. Úgy is emlegettem magamban, míg édesanyám a mai napig úgy is hívja. Békesség, derű, baráti megértés árad belőle. Mindenkihez van egy jó szava, türelmesen hallgatja, meghallgatja, s jó tanácsokkal látja el a hozzá fordulókat. Nem bigott, nem szenteskedő. Igazi hús, vér ember, akit Isten meghívott, aki saját eszközeivel a hit fényét sugározza, a szeretet erejét növeli, és célja Isten dicsőségének és az emberek üdvösségének szolgálata. Világító fáklya a

fertálmesteri eskü szerint, míg kicsi szentjánosbogár Sík Sándor szavaival:

Az Isten küld testvéreim tinéktek

Hogy sugarai eleven tüzét

Amik Arcáról a szívembe égtek

Sugározzam csendesen szerteszét

A testvéreknek, kik az égben járnak

Az Isten küldött, szentjánosbogárnak. (1916. Sík Sándor)

Hálát adunk, dicsőítünk és imádunk Mennyei Atyánk, hogy ma ennyien együtt ünnepelhetünk,

Hálát adunk, dicsőítünk és imádunk Mennyei Atyánk, hogy általad szeretettek vagyunk,

Hálát adunk, dicsőítünk és imádunk Mennyei Atyánk, hogy Buda Péter testvérünk az élet sója lehet közöttünk. Áld meg Őt és szeretteit és tedd teljessé benne, amit megkezdte.

Eger, 2017. július 15.

Várkonyi György